

פיוּי וקָאָבוּ

קלדוניה החדשה

בזמן הרחוק, כאשר ציפורים היו לאנשים ואנשימים לציפורים, על אי מרוחק בשם קלדוניה החדשה היו שני חברים, פיוּי וקָאָבוּ.

פיוּי הייתה ציפור עליזה שמציצה לפניה שקיעת המשם, קָאָבוּ הייתה ציפור שחורה ומכוערת שצורך לחושר.

יום אחד החליטו פיוּי וקָאָבוּ לשחק בירוי מקלע, כפי שעדיין עושים האנשים בא. הם הלכו לעז הבניין והורידו ממנה קליפות כדי לעשות מהם

קלעים, ולאחר מכן הגיעו לנهر וחיפשו אבני מתאימות. קָאָבוּ עמד על הגדה ופיוּי נכנס למים.

לפי כללי המשחק שלהם קָאָבוּ היה צריך לקלוע על פיוּי, ופיוּי אמר היה להתחמק מהאבני. זמן מה פיוּי הצליח בכך אך למצלתו הרע בסוף אחת

האבני פגעה ברגלו ושבירה אותה. פיוּי נפל לתוך הנהר ונישא על המים. כך הוא צף עד

שהמים הטילו אותו לתוך חור של במוק, שבו איש אחת כבסה את בגדייה.

"מה יושב פה בתוך הבמוק?" אמרה האישה והיא נשפה חזק בקצת אחד והעיפה את פיוּי מהצד השני כמו אפונה מאקדח-אפונים.
"וי" קראה האישה "באיזה מצב איום אתה! מה קרה לך?"

"קָאָבוּ שבר את רגלי במשחק המקלע" ענה פיוּי.
"צר לי עליך" אמרה האישה "אולי תבוא איתי ותעשה מה שאומר?"

"עשה זאת" אמר פיוּי, כי האישה נראית לויפה ונחמדה. היא לקחה את פיוּי לסככה, שם האכילה אותו בפירות, השכיבה עליו מחלאות, ודאגה שהיא לו נוח כמה שרק אפשר. היא גם טיפלה ברגלו השבורה, אפילו בלי לחתור את הבשר מסביב, כפי שלפעמים עושים האנשים.

"עכשו שכב בשקט, פיוּי" אמרה "אם תשמע רעש, תעמיד פני מת. זו תהיה הנמלה השחורה שתבוא ותזהל עליך מהרגל ועד הראש. אל תאמר דבר ושכב בשקט. הבנת?"

"כן גבירתי הנחמדה" ענה פיוּי "כך עשה."
אחר כך תבוא הנמלה האדומה. אתה מכיר אותה?"

"כן, אני יודע. זו עם רגליים כמו של חרגול." "היא תעבור על גופך מהרגל ועד הראש. אבל אז עליך

אתם אלא תחזיקם בהם ורד, כפי שעלית
עם רגילך בלבד".

"זה וודאי קשה אבל לפחות אנסה לעשות זאת"
אמר פיווי. הוא עלה כר, למרות שזה היה קשה
מאוד, וגם ירד כפי שאמרה לו.

"הנה שני אגוזי קוקוס שלך" אמר כשהוא נותן
אתם לאישה.

"עכשו, פיווי, שים אותם בסככה בה שכבת קודם
ותמתין עד שהשמש תרד להצטנן בים, וכשהיא
תוקם בבוקר, כבר לא כל כר חמה, לך לסקכה וקח
שוב את האגוזים".

כל היום שיחק פיווי ליד הנהר עם אנשי האי,
וכשהגיע ערבית הלך לסקכה. אבל כשהתקרב לשם
שמע קולות של שיחה וצחוק.

"מה זה? אנשים מדברים בסככה? אולי לקחו את
האגוזים שלי" אמר לעצמו. הוא נכנס לסקכה וראה
שם שתי נערות יפות וצוחקות, אבל לא ראה את
האגוזים.

הוא רץ לנهر "גברתי, هو גברתי! גנבו את
האגוזים שלי!" קרא.

"בוא איתי, פיווי, ותקבל אגוזים" אמרה האישה.
הם חזרו לסקכה בה ישבו שתי הנערות הצוחקות.
"לא אגוזים בשבייך" אמרה האישה "אל לא שת"

לנער חזק את גופך כלו ולרוץ לנهر. אתה מבין,
פיוי?"

"כן גברתי, עשה כפי שאמרת".
"טוב מאוד" אמרה האישה ויצאה מהחדר כשהיא
סגורת את הדלת אחרת.

פיוי שכוב תחת השמייה, ופתאום שמע רעש קל.
זו הייתה הנמלה השחורה שהתחילה לzechol על
גוףו. הוא שכב בשקט גמור. אחריה באה הנמלה
האדומה וגם היא זחהה על גופו. אז פיווי התחיל
לנער את כל גופו. הוא קופץ מהמיטה ורצ אל
הנהר. כשהסתכל למי ראה שהוא הפר מציפור
לאיש צעיר ונאה!

"הו, גברתי, הביטי עלי עכשו!" קרא "הפכתי
לאדם, ועוד נאה זהה".

"ועכשו תצית לי שוב?" שאלת האישה.
"עשה הכל מה שרק תגיד" ענה פיווי בשמחה.
"אז טפס על הדקל הקוקוס הזה, אבל רק
ברגליים, ואל תשתמש בידיים" אמרה האישה.
האמת היא שאנשי האי ידעו לטפס על הדקלים
האליה כמו סנאים, כשהם משתמשים רק ביד
 אחת. אפילו בנות ידעו לעשות זאת. אבל רק
בודדים ידעו לטפס בלי לשתמש בידיים כלל.
"שם למעלה תמצא שני אגוזי קוקוס. אל תזרוק

היא העיפה אותו החוצה ושםה בסככה ואמרה לו מה לעשות כאשר תבוא הנמלה השחורה ואחריה הנמלת האדומה.

אר הוא לא עשה קר! כשבאה הנמלה השחורה הוא קופץ מהמיטה והנה! הייתה לו רגל עקומה וכל גופו היה שחור כמו של הנמלת.

הוא רץ לאישה. "ראי איך אני נראית?" קרא, אך היא רק אמרה לו לטפס על הדקל, כמו שאמרה קודם קודם לפיווי.

קאבו אמנים טיפס על הדקל אבל השתמש בידיהם ורגליים שלו וזרק את האגוזים מלמעלה למקום להוריד אותם בזיהירות. אחר כך שם אותם בסככה, אך כשבא לשם למחرات מצא שתי נשים זקנות ומכוערות שרבו ביניהן בעקבות רמות! הוא חזר לפיווי בעל שתי הנשים היפות ומספר לו הכל. פיווי אמר שהוא מצטער מאוד, אך אינו יכול לעשות דבר. רק להצטער עליו.

יום אחד בא קאבו לפיווי והציג לו לצאת בסירה למקום בו שמע על סרטנים גדולים, שישפיקו להם לאוכל לשבע ימים. פיווי הסכים והם שטו בסירה למקום זהה. שם ראו במים צלולים סרטן גדול כמו סלע.

"נתפסו אותו ונצלה וنعשה ארוכה לחברים שלנו"

הנשים. קח אותם לביתך."

"הו גבירותי, כמה את נדיבתך!" קרא פיווי. הוא אכן הת חתן | עם הנערות והם חיו באושר. יום אחד בא לשם קאבו הזקן.

"זה פיווי?" אמר "כן, זה הוא - לא זה לא הוא. זה לא אותו פיווי אבל בכל זאת דומה. אמרו לי, האם אתה פיווי?"

"כן, זה אני" אמר פיווי "אבל עכשו אני נראה הרבה יותר טוב, והנה שתי הנשים שלי. נכון שאתה פיווי?"

"אתה צוחק ממני, פיווי! נשים שלך? איך? איפה השגת אותן? אתה עם נשים!"

azi_piovi_sipar_lakabu_عل האישה הנחמדה ועל כל הדברים הטובים שקרה לו.

"טוב" אמר קאבו "גם אני רוצה להיות נאה ולקבל נשים יפות."

"אבל איך תעשה זאת?" שאל פיווי.

"באו, נעשה שוב אותו דבר. נשחק עם קלע והפעם אתה תשבור לי את הרגל!"

"ברצון רב" אמר פיווי שהיא תמיד מוכן לעשות טוביה למישרתו.

וכך היה. הם שיחקו בקלעים ופיוי שבר ל�אבו את רגלו. קאבו צף בנهر ונכנס לUMBOK של האישה.

שמחה. דוקא ניסיתי לנחם את הנשים שלך". פיוו לא אמר מילה, רק נפנף בידו ומהגבעה ירדו חמישה ועשרים ידידי, שתפסו את קאבו וחתכו אותו לחתיכות קטנות. ובאותו הרגע ראה פיוו לפניו את האישה מהנהר.

"פיו" שאלה "air הצלחת לצאת מהקבר הח' זהה שלו שלח אותו קאבו?"
היתה לי עוד החנית שלי ביד. ذكرתי מבפנים את הסרטן עם החנית עד שפתח את הלוע ויכולתי לצאת משם". האישה הטובה צחקה.
פיו ונשותיו חיו עדו הרבה זמן אחר כך.

אמר פיוו. "אני נכנס למים ואתפואו אותו" אמר קאבו "ואתה תעזר לי להוציא אותו מהמים".
קאבו נכנס למים אבל שמר מרחק מהסרtan הענק. הוא יצא כשהוא מתנשף קשה. "פיו" קרה "אני לא מצליח לתפואו אותו. רד ונסה גם אתה".
פיו לicked את חניתו וירד למים, אך הסרטן פער את הלוע ובלע אותו. פיוו נעלם והסרtan סגר את לועו בעוצמה. קאבו שראה זאת צחק ושט חזרה לחוף.

"איפה פיוו?" שאלו שתי הנשים היפות. קאבו העמיד פנים כאילו בוכה וסיפר לנערות air הסרטן בלע את פיוו. "אבל אל תצטערו, בנות" אמר "אני אהיה הבעל שלך והנשים שלי תהינה המשרתות שלךן. הכל טוב מה שנגמר טוב".
לא! לא! קראו הבנות "אנו אוהבים את פיוו. אנו לא רוצות אף אחד אחר. נשאר כאן בבית ונתאבל על פיוו".

"איזה טיפשות" קרא קאבו בכעס "פיו" הנבזה שבר את רגלי וזרק אותו לנهر.
אר איז נשמע שייעול חלש מעבר לדלת. קאבו נבהל כי הכיר את קולו של פיוו!
הוא, פיוו היקר" קרא כשהוא רץ לדלת "אייז